

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 77.606/3
van 5 mei 2025

avis 77.606/3
du 5 mai 2025

over

sur

een voorstel van ordonnantie
van het Brusselse
Hoofdstedelijke Gewest 'tot
wijziging van de
Handelshuurwet met het oog
op een betere bescherming van
de handelshuurder' (*Parl.St.*
Br.Parl. 2024-25, nr. A-84/1)

une proposition d'ordonnance
de la Région de Bruxelles-
Capitale 'modifiant la loi sur
les baux commerciaux en vue
d'améliorer la protection du
preneur commercial'
(*Doc. parl.*, Parl. Rég.
Brux.-Cap., 2024-2025,
n° A-84/1)

Op 1 april 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorstel van ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest 'tot wijziging van de Handelshuurwet met het oog op een betere bescherming van de handelshuurder' (*Parl.St. Br.Parl. 2024-25, nr. A-84/1*).

Het voorstel is door de derde kamer onderzocht op 30 april 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Koen MUYLLE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 mei 2025.

*

Le 1er avril 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Président du Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur une proposition d'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale 'modifiant la loi sur les baux commerciaux en vue d'améliorer la protection du preneur commercial' (*Doc. parl., Parl. Rég. Brux.-Cap., 2024-2025, n° A-84/1*).

La proposition a été examinée par la troisième chambre le 30 avril 2025. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Yves DEPOORTER, greffier.

Le rapport a été présenté par Githa SCHEPPERS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Koen MUYLLE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 5 mai 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORSTEL

2. Blijkens de toelichting erbij strekt het voor advies voorgelegde voorstel van ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot wijziging van de Handelshuurwet² teneinde “elke handelshuurder – ongeacht het type van uitbating – een betere bescherming te bieden”.

Zo wordt in de Handelshuurwet een artikel ingevoegd naar luid waarvan elk beding dat de verhuurder het recht geeft de huur te beëindigen wegens niet-nakoming door de huurder van enige verbintenis andere dan deze opgenomen in deze wet, als ongeschreven wordt beschouwd (artikel 2 van het voorstel).

Tevens wordt bepaald dat, wanneer de verhuurder de hernieuwing van de huur weigert om het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed waarin de afgaande huurder zijn bedrijf uitoefent, weder op te bouwen, hij aan de huurder de hem verleende stedenbouwkundige vergunning dan wel milieuvergunning moet bezorgen, evenals een omstandig bestek of een omschrijving van de werkzaamheden samen met een gedetailleerde kostenraming of een aannemingsovereenkomst (artikel 3, 1°) en dat bij de beoordeling van de grove tekortkomingen van de huurder aan de verplichtingen die voor hem uit de lopende huur voortvloeien, verplichtingen die verband houden met een verbintenis tot exclusieve of minimale afname van goederen niet in aanmerking worden genomen (artikel 3, 2°).

Ten slotte moet het bedrag dat in voorkomend geval door de nieuwe huurder aan de verhuurder wordt betaald om het genot over te nemen van elementen die verbonden zijn aan de betreffende uitbating maar buiten de huurprijs vallen, in bepaalde gevallen voor de helft worden doorgestort aan de afgaande huurder (artikel 4).

De aan te nemen ordonnantie treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt (artikel 5).

¹ Aangezien het om een voorstel van ordonnantie gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling IIbis, van het Burgerlijk Wetboek.

BEVOEGDHEID

3. Het voorstel vindt zijn bevoegdheidsrechtelijke grondslag in artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, op grond waarvan de gewesten bevoegd zijn voor “[d]e specifieke regels betreffende de handelshuur”.

Het gegeven dat een aantal van de voorgestelde bepalingen ook betrekking hebben op verplichtingen die geen rechtstreeks verband houden met het gebruik van het gehuurde pand, zoals bijvoorbeeld afnameverplichtingen, doet hieraan geen afbreuk. In advies 68.423/3 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, opgemerkt dat “brouwerijcontracten, voor het deel ervan dat betrekking heeft op de huur van het onroerend goed bestemd voor horeca-activiteiten, kunnen worden beschouwd als een vorm van handelshuur in de zin van artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980”.³ Ofschoon de voorgestelde regeling blijkens de toelichting erbij niet beperkt is tot dergelijke contracten, en van toepassing is op elke handelshuur ongeacht de uitbating, geldt te dezen hetzelfde besluit. Er kan worden aangenomen dat de voorgestelde regeling in hoofdzaak betrekking heeft op de huur van het onroerend goed, en niet zozeer op de verplichtingen die geen rechtstreeks verband houden met het gebruik van dat goed. Zo wordt in de voorgestelde artikelen 3bis en 16, I, tweede lid, van de Handelshuurwet (artikelen 2 en 3, 2°, van het voorstel) enkel de weerslag geregeld op de handelshuur van (de niet-naleving van) de verplichtingen die geen rechtstreeks verband houden met het gebruik van het onroerend goed. Voor het overige is, zoals in de toelichting bij het voorstel uitdrukkelijk wordt bevestigd, op die verplichtingen het gemeen burgerlijk recht van toepassing.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

4.1. In het voorgestelde artikel 16, I, 3°, van de Handelshuurwet wordt bepaald dat, wanneer de verhuurder de hernieuwing van de huur weigert om het onroerend goed of het gedeelte van het onroerend goed waarin de afgaande huurder zijn bedrijf uitoefent, weder op te bouwen, hij aan de huurder de hem verleende stedenbouwkundige vergunning dan wel milieuvergunning moet bezorgen, evenals een omstandig bestek of een omschrijving van de werkzaamheden samen met een gedetailleerde kostenraming of een aannemingsovereenkomst. In geval van twijfel over de uitvoering van de werkzaamheden dient de verhuurder op verzoek de facturen ervan voor te leggen.

4.2. Om toelichting gevraagd omtrent de verplichting om bij de weigering van de hernieuwing van de huur de facturen van de werkzaamheden voor te leggen, verklaarde de gemachtigde:

“Het ontworpen artikel 16, I, 3°, (inclusief de laatste zin) slaat op de beoordeling van de weigeringsgrond zelf en heeft mede tot doel verhuurders te ontmoedigen zich onterecht op dit artikel te beroepen (bvb. omdat ze slechts een kleine verbouwing doen of helemaal niet zinnens zijn een verbouwing te doen).

³ Adv.RvS 68.423/3 van 11 december 2020 over een ontwerp dat heeft geleid tot het bijzondere machtenbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nr. 2020/047 van 17 december 2020 ‘betreffende het verlenen van een handelshuurlening aan huurders in het kader van de COVID-19 gezondheids crisis’, opmerking 4.4.

Artikel 25, 3°, Handelshuurwet slaat op de vergoeding wanneer achteraf zou blijken dat de weigeringsgrond geen effectieve toepassing heeft gevonden en zonder dat hiervoor een gewichtige reden kan voor worden aangevoerd. De facturen waarvan sprake in het ontworpen artikel 16, I, 3°, - of meer bepaald het gebrek aan voorlegging ervan - kunnen een (begin van) bewijs bieden voor de huurder om aanspraak te maken op de vergoeding voorzien in artikel 25.”

4.3. In artikel 16, I, van de Handelshuurwet worden de gevallen geregeld waarin de verhuurder de hernieuwing van de handelshuur kan weigeren, zoals zijn wens om het onroerend goed in kwestie weder op te bouwen. Uit artikel 14, eerste lid, van de Handelshuurwet vloeit voort dat de verhuurder zijn weigering van hernieuwing geruime tijd voor het einde van de lopende huur aan de huurder moet meedelen.⁴ Vermits op dat ogenblik de werkzaamheden nog niet kunnen zijn aangevat, valt moeilijk in te zien hoe de verhuurder de facturen ervan in dit stadium al zou kunnen voorleggen. De voorgestelde regeling is, wat dit punt betreft, dan ook niet werkzaam.

In zoverre met het vereiste de facturen voor te leggen wordt beoogd zich ervan te verzekeren dat de werkzaamheden effectief plaatsvinden, kan er wel op worden gewezen dat artikel 25, eerste lid, 3°, van de Handelshuurwet in een vergoeding voorziet van drie jaar huur, eventueel vermeerderd met een bedrag toereikend om de veroorzaakte schade geheel te vergoeden, wanneer de verhuurder, zonder van een gewichtige reden te doen blijken, het voornemen op grond waarvan hij de huurder uit het goed heeft kunnen zetten, niet ten uitvoer brengt binnen zes maanden en gedurende ten minste twee jaren. Voor zover de verplichting om de facturen van de werkzaamheden voor te leggen wordt behouden, lijkt ze dan ook veeleer in die bepaling thuis te horen.

Artikel 4

5.1. Luidens het voorgestelde artikel 24bis van de Handelshuurwet moet de verhuurder, “met behoud van de toepassing van artikel 25, zesde lid” van die wet, het bedrag dat in voorkomend geval door de nieuwe huurder aan de verhuurder wordt betaald om het genot over te nemen van elementen die verbonden zijn aan de betreffende uitbating maar buiten de huurprijs vallen, in bepaalde gevallen voor de helft doorstorten aan de afgaande huurder.

⁴ De huurder die het recht op hernieuwing verlangt uit te oefenen, moet dat op straffe van verval ter kennis brengen van de verhuurder, ten vroegste achttien en ten laatste vijftien maanden voor het eindigen van de lopende huur. De verhuurder wordt geacht met de hernieuwing van de huur in te stemmen indien hij niet binnen drie maanden kennis geeft ofwel van zijn met redenen omklede weigering van hernieuwing, ofwel van andere voorwaarden of van het aanbod van een derde. De verhuurder moet met andere woorden twaalf maanden voor het einde van de huur zijn weigering tot hernieuwing aan de huurder meedelen.

Gevraagd wat wordt bedoeld met de zinsnede “met behoud van de toepassing van artikel 25, zesde lid”, en met name of de hoogte van het bedrag vermeld in de voorgestelde regeling wordt bepaald overeenkomstig de in die bepaling vermelde regeling, antwoordde de gemachtigde:

“Neen. De [F]ranse tekst is duidelijker: ‘sans préjudice’.”

Om de Nederlandse tekst van het voorstel beter te doen aansluiten bij de Franse tekst, schrijve men dan ook “onverminderd artikel 25, zesde lid”.⁵

5.2. Volgens het voorgestelde artikel 24bis, derde lid, van de Handelshuurwet geldt de doorstortverplichting waarin wordt voorzien, niet indien de verhuurder, ongeacht de basis waarop de huur ten einde komt, kan bewijzen dat er sprake is van een grove tekortkoming van de huurder zoals bedoeld in artikel 16, I, 4°, van die wet.

Gevraagd naar het nut van die bepaling, vermits uit het voorgestelde artikel 24bis, eerste lid, 2°, van de Handelshuurwet voortvloeit dat de doorstortverplichting sowieso niet geldt wanneer de verhuurder de hernieuwing weigert op grond van grove tekortkomingen van de huurder, antwoordde de gemachtigde:

“Er is een klein, maar niet onbelangrijk nuanceverschil:

- In artikel 24bis, eerste lid, 2°, gaat het om de aanleiding van de stopzetting. Dit kan idd grove nalatigheid zijn.
- Artikel 24bis, derde lid, betreft een uitzondering op de doorstorting van drempelgeld in geval van grove nalatigheid, ongeacht of dit al dan niet de aanleiding was voor de stopzetting.

De redenering is dat het niet billijk is dat de vorige huurder aanspraken zou maken op een deel van het drempelgeld als hij grof nalatig geweest is in de zin van artikel 16, I, 4° aangezien er dan geen sprake kan zijn van een ‘verdienste’ (cfr. ratio legis toegelicht in de eerste paragraaf op p. 5).”

Artikel 5

6. Luidens artikel 5 van het voorstel treedt de aan te nemen ordonnantie in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

⁵ Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 3.2, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van ordonnanties, vastgesteld bij artikel 33 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’, moet worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique ¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE LA PROPOSITION

2. Selon les développements, la proposition d'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale soumise pour avis a pour objet de modifier la loi sur les baux commerciaux ² afin « de garantir une meilleure protection à chaque preneur commercial, quel que soit le type d'exploitation ».

La proposition insère ainsi dans cette loi un article aux termes duquel est réputée non écrite toute clause donnant au bailleur le droit de résilier le bail pour non-respect, par le preneur, d'une obligation autre que celles inscrites dans cette loi (article 2 de la proposition).

La proposition dispose également que, lorsque le bailleur refuse le renouvellement du bail afin de reconstruire l'immeuble ou la partie de l'immeuble dans laquelle le preneur sortant exerce son activité, il doit fournir au preneur le permis d'urbanisme ou le permis d'environnement qui lui a été accordé et un devis détaillé ou une description des travaux ainsi qu'une estimation détaillée du coût ou un contrat d'entreprise (article 3, 1°) et que pour apprécier les manquements graves du preneur aux obligations qui découlent pour lui du bail en cours, les obligations liées à une obligation d'achat exclusif ou minimal de biens ne sont pas prises en considération (article 3, 2°).

Enfin, le montant payé, le cas échéant, par le nouveau preneur au bailleur afin de reprendre la jouissance d'éléments liés à l'exploitation en question, mais en dehors du loyer, doit dans certains cas être versé pour moitié au preneur sortant (article 4).

L'ordonnance à adopter entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge (article 5).

COMPÉTENCE

3. La proposition trouve son fondement au regard de la répartition des compétences dans l'article 6, § 1er, VI, alinéa 1er, 7°, de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', en vertu duquel les régions sont compétentes pour « [l]es règles spécifiques concernant le bail commercial ».

¹ S'agissant d'une proposition d'ordonnance, on entend par « fondement juridique » la conformité aux normes supérieures.

² Livre III, Titre VIII, Chapitre II, section IIbis, du Code civil.

Le fait que certaines des dispositions proposées concernent également des obligations qui ne sont pas directement liées à l'utilisation de l'immeuble loué, telles que par exemple les obligations d'achat, n'y change rien. Dans l'avis 68.423/3, le Conseil d'État, section de législation, a observé que « les contrats de brasserie, pour la partie qui concerne la location du bien immeuble destinée à des activités horeca, constituent une forme de bail commercial au sens de l'article 6, § 1er, VI, alinéa 1er, 7°, de la loi spéciale du 8 août 1980 »³. Bien que, selon les développements, le dispositif proposé ne se limite pas à de tels contrats et est applicable à tout bail commercial, quelle que soit l'exploitation, cette conclusion peut être formulée en l'espèce. Il peut être admis que le dispositif proposé concerne essentiellement la location du bien immeuble, et pas tant les obligations sans lien direct avec l'utilisation de ce bien. Ainsi, les articles 3*bis* et 16, I, alinéa 2, proposés, de la loi sur les baux commerciaux (articles 2 et 3, 2°, de la proposition) règlent uniquement les effets sur le bail commercial des obligations (ou du non-respect des obligations) qui ne sont pas directement liées à l'utilisation du bien immeuble. Pour le reste, comme le confirment expressément les développements de la proposition, ces obligations sont soumises à l'application du droit civil commun.

EXAMEN DU TEXTE

Article 3

4.1. L'article 16, I, 3°, proposé, de la loi sur les baux commerciaux dispose que, lorsque le bailleur refuse le renouvellement du bail afin de reconstruire l'immeuble ou la partie de l'immeuble dans laquelle le preneur sortant exerce son activité, il doit fournir au preneur le permis d'urbanisme ou le permis d'environnement qui lui a été accordé et un devis détaillé ou une description des travaux ainsi qu'une estimation détaillée du coût ou un contrat d'entreprise. En cas de doute sur l'exécution des travaux, le bailleur doit présenter ses factures sur demande.

4.2. Invité à fournir des éclaircissements concernant l'obligation de produire les factures des travaux en cas de refus du renouvellement du bail, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Het ontworpen artikel 16, I, 3°, (inclusief de laatste zin) slaat op de beoordeling van de weigeringsgrond zelf en heeft mede tot doel verhuurders te ontmoedigen zich onterecht op dit artikel te beroepen (bvb. omdat ze slechts een kleine verbouwing doen of helemaal niet zinnens zijn een verbouwing te doen).

Artikel 25, 3°, Handelshuurwet slaat op de vergoeding wanneer achteraf zou blijken dat de weigeringsgrond geen effectieve toepassing heeft gevonden en zonder dat hiervoor een gewichtige reden kan voor worden aangevoerd. De facturen waarvan sprake in het ontworpen artikel 16, I, 3°, - of meer bepaald het gebrek aan voorlegging ervan - kunnen een (begin van) bewijs bieden voor de huurder om aanspraak te maken op de vergoeding voorzien in artikel 25 ».

³ Avis C.E. 68.423/3 du 11 décembre 2020 sur un projet devenu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux n° 2020/047 du 17 décembre 2020 'concernant l'octroi aux locataires d'un prêt sur le loyer commercial dans le cadre de la crise sanitaire du COVID-19', observation 4.4.

4.3. L'article 16, I, de la loi sur les baux commerciaux règle les cas dans lesquels le bailleur peut refuser le renouvellement du bail commercial, tels que sa volonté de reconstruire l'immeuble en question. Il ressort de l'article 14, alinéa 1er, de la loi sur les baux commerciaux que le bailleur doit notifier son refus de renouvellement au preneur bien avant l'expiration du bail en cours⁴. Les travaux ne pouvant pas encore avoir été entamés à ce moment-là, on aperçoit difficilement comment le bailleur pourrait déjà en produire les factures à ce stade. Le dispositif proposé est dès lors inopérant sur ce point.

Dans la mesure où l'exigence de produire les factures vise à s'assurer que les travaux sont effectivement effectués, on peut souligner que l'article 25, alinéa 1er, 3°, de la loi sur les baux commerciaux prévoit une indemnité de trois ans de loyer, majorée éventuellement des sommes suffisantes pour assurer une réparation intégrale du préjudice causé, si le bailleur, sans justifier d'un motif grave, ne réalise pas dans les six mois et pendant deux ans au moins l'intention pour laquelle il a pu évincer le preneur. Dans la mesure où l'obligation de produire les factures des travaux est maintenue, elle paraît dès lors plutôt devoir être inscrite dans cette disposition.

Article 4

5.1. Selon l'article 24bis, proposé, de la loi sur les baux commerciaux, le bailleur est tenu, « [s]ans préjudice de l'article 25, alinéa 6 », de cette loi, de verser dans certains cas au preneur sortant la moitié du montant payé par le nouveau preneur afin de reprendre la jouissance d'éléments liés à l'exploitation en question, mais en dehors du loyer.

Interrogé sur le sens du membre de phrase « [s]ans préjudice de l'article 25, alinéa 6 » (« met behoud van de toepassing van artikel 25, zesde lid » dans le texte néerlandais), et notamment sur le point de savoir si la hauteur du montant mentionné dans le dispositif proposé est fixée conformément à la règle énoncée dans cette disposition, le délégué a répondu en ces termes :

« Neen. De [F]ranse tekst is duidelijker: 'sans préjudice' ».

Afin de mieux aligner le texte néerlandais de la proposition sur le texte français, on écrira dès lors « onverminderd artikel 25, zesde lid »⁵.

5.2. Selon l'article 24bis, alinéa 3, proposé, de la loi sur les baux commerciaux, l'obligation de versement prévue ne s'applique pas si, quel que soit le motif pour lequel la location prend fin, le bailleur peut prouver un manquement grave du preneur au sens de l'article 16, I, 4°, de cette loi.

⁴ Le preneur désireux d'exercer le droit au renouvellement doit, à peine de déchéance, le notifier au bailleur dix-huit mois au plus, quinze mois au moins, avant l'expiration du bail en cours. Le bailleur est présumé consentir au renouvellement du bail si, dans les trois mois, il ne notifie pas soit son refus motivé de renouvellement, soit des conditions différentes ou l'offre d'un tiers. En d'autres termes, le bailleur doit notifier son refus de renouvellement au preneur douze mois avant l'expiration du bail.

⁵ Voir *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation 3.2, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

Interrogé sur l'utilité de cette disposition, dès lors qu'il se déduit de l'article 24bis, alinéa 1er, 2°, proposé, de la loi sur les baux commerciaux que l'obligation de versement n'est de toute façon pas applicable lorsque le bailleur refuse le renouvellement en raison de manquements graves du preneur, le délégué a répondu en ces termes :

« Er is een klein, maar niet onbelangrijk nuanceverschil:

- In artikel 24bis, eerste lid, 2°, gaat het om de aanleiding van de stopzetting. Dit kan idd grove nalatigheid zijn.

- Artikel 24bis, derde lid, betreft een uitzondering op de doorstorting van drempelgeld in geval van grove nalatigheid, ongeacht of dit al dan niet de aanleiding was voor de stopzetting.

De redenering is dat het niet billijk is dat de vorige huurder aanspraken zou maken op een deel van het drempelgeld als hij grof nalatig geweest is in de zin van artikel 16, I, 4° aangezien er dan geen sprake kan zijn van een 'verdienste' (cfr. ratio legis toegelicht in de eerste paragraaf op p. 5) ».

Article 5

6. Selon l'article 5 de la proposition, l'ordonnance à adopter entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

À moins d'une raison spécifique justifiant une dérogation au délai usuel d'entrée en vigueur des ordonnances, fixé par l'article 33 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 'relative aux Institutions bruxelloises', il faut renoncer à l'entrée en vigueur immédiate, et ce afin d'accorder à chacun un délai raisonnable pour prendre connaissance des nouvelles dispositions.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Yves DEPOORTER

Jeroen VAN NIEUWENHOVE